

Resavanja problema preseknog podgrafa

Mateja Marjanovic, 172/2015

Januar 2020

Sadržaj

1	Uvod	2
2	Opis resenja zadatog problema	2
2.1	Modularni proizvod	3
2.2	Bojenje grafa	3
2.3	Algoritmi zasnovani na detekciji klike	4
2.3.1	Gruba sila	4
2.3.2	Bron-Kerbosch	5
2.3.3	Branch-and-Bound pristup	5
2.3.4	Genetski algoritam	6
3	Uporedjivanje sa drugim resenjima	7
4	Zakljucak	8
5	Literatura	8

1 Uvod

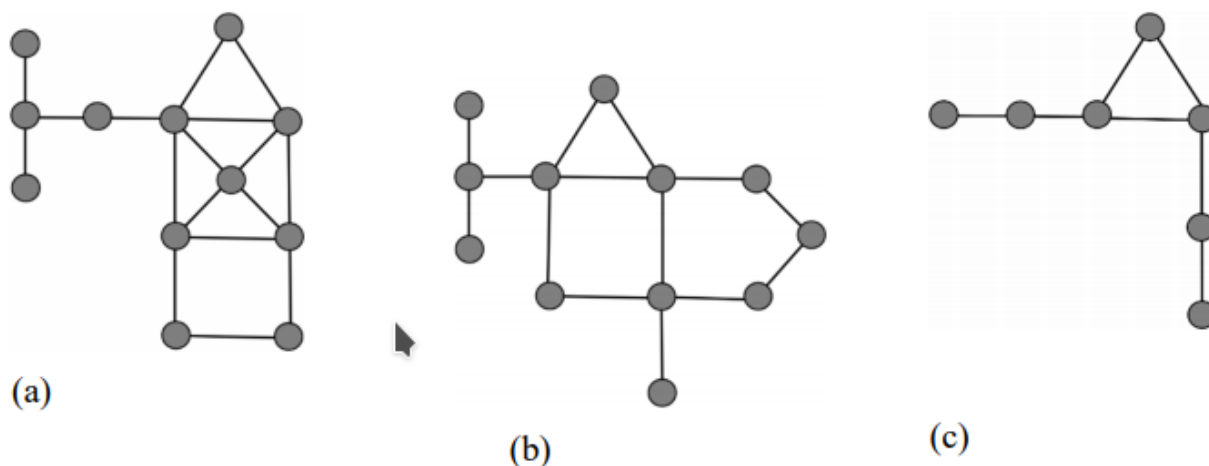
Za graf $G'=(V', E')$ kazemo da je podgraf grafa $G=(V, E)$, ako vazi da je V' podskup od V i E' podskup od E , tj. skup grana i cvorova grafa G' je podskup skupa grana i cvorova grafa G .

Presecni podgraf dva grafa je graf koji je podgraf i od jednog i od drugog grafa. Uzmimo grafove G_1 i G_2 i neka su njihovi podgrafovi G_1' i G_2' , presecni podgraf G_1 i G_2 bice G_1' odnosno G_2' ako su oni izomorfni. Za grafove kazemo da su izomorfni ako postoji '1-1' preslikavanje iz cvorova V_1 u V_2 i ivice E_1 u E_2 .

Indukovani podgraf G' je podgraf grafa G u kome su sve ivice koje povezuju cvorove u V' prisutne.

Podgraf indukovan ivicama je slicno tako graf u kome za date ivice, svi cvorovi su ukljuceni.

Pokrice cvorovima (vertex cover) C je podskup cvorova takav da za sve grane (u, v) iz E , vazi u iz C ili v iz C . Slican pojam je i nezavisan skup koji predstavlja skup cvorova u kojoj nikoje dve nisu susedne. Cvorovi koji nisu iz pokrice cvorova (vertex cover) su iz nezavisnog skupa.

Na slici su prikazana tri grafa, prvi i drugi su nezavisni jedan od drugog, dok treci predstavlja njihov maskimalni presecni podgraf.

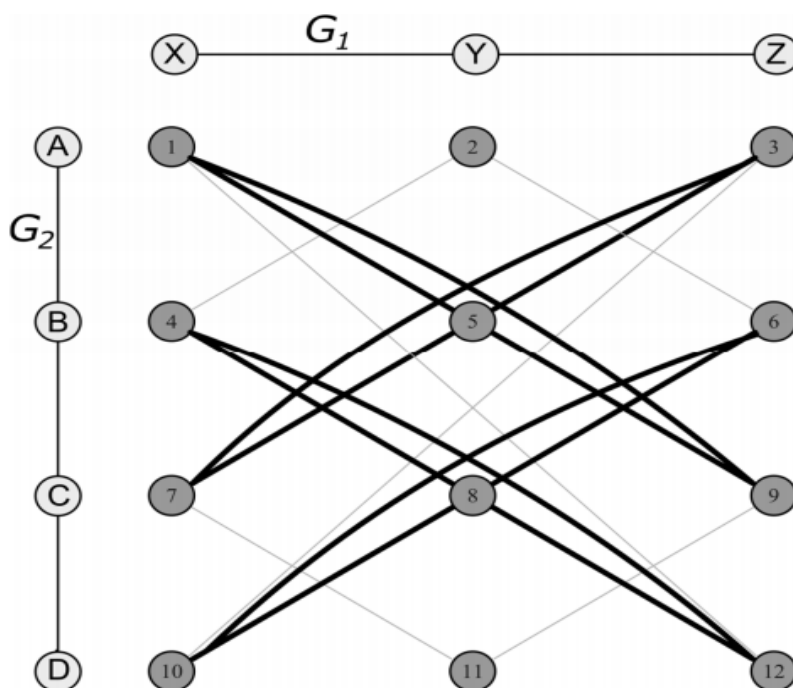
2 Opis resenja zadatog problema

Klika (clique) je skup cvorova grafa takvih da su svaka dva cvora koja pripadaju toj kliku medjusobno povezani. Razlikujemo maximal i maximum klike. Maximal klika predstavlja kliku kojoj ako dodamo neki cvor iz grafa, vise nece biti klika. Maximum klika je klika koja ima maksimalan broj cvorova (klika moze imati i dva povezana cvora), tj. u tom grafu se ne moze pronaci klika sa vise elemenata.

Modularni proizvod je ‘proizvod’ dva grafa I kao rezultat daje graf ciji je skup cvorova $V_1 \times V_2$, grafova G_1 I G_2 . Ivica izmedju dva cvora (u_1, v_1) I (u_2, v_2) postoji ako je (u_1, u_2) iz E_1 , a (v_1, v_2) iz E_2 ili ne postoji (u_1, u_2) u E_1 I ne postoji (v_1, v_2) u E_2 . Maksimalna klika modularnog proizvoda predstavlja presecni podgraf.

2.1 Modularni proizvod

Kao sto je gore napisano modularni proizvod grafa $G_1=(V_1, E_1)$ I grafa $G_2=(V_2, E_2)$ je graf ciji su cvorovi parovi iz $V_1 \times V_2$. Dva cvora su povezana ako su prvi elementi susedni u G_1 I drugi elementi susedni u G_2 , ili ako ni prvi elementi nisu susedi u V_1 , ni drugi elementi nisu susedi u V_2 .

Iz tog razloga su 1 I 5 susedi u modularnom proizvodu, zato sto je A sused od B u G_2 , a X sused od Y u G_1 . Isto tako 1 I 9, ni (X, Z) ne pripada E_1 , ni (A, C) ne pripada E_2 .

Crne linije su grane klike, a sive nisu.

Na slici vidimo 4 klike, to su $(1, 5, 9)$, $(4, 8, 12)$, $(7, 5, 3)$ I $(10, 8, 6)$.

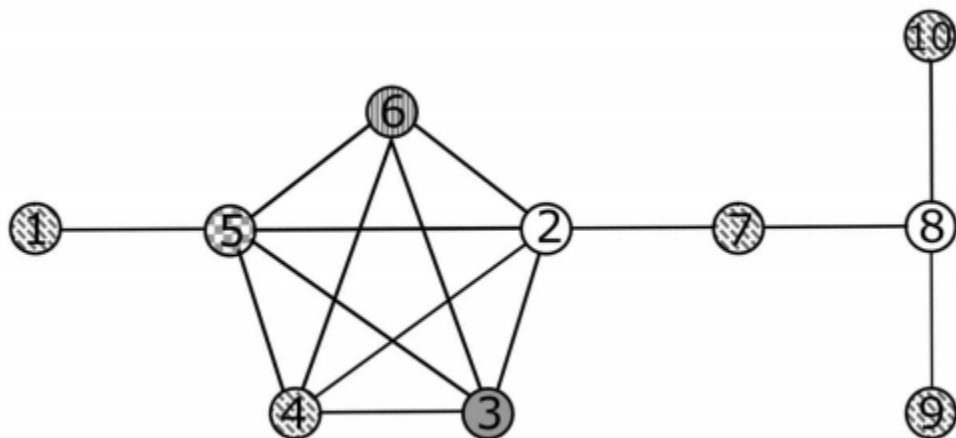
Problem sa modularnim proizvodom je sto ume da bude jako velik, ali jos vaznije, da ima veliku gustinu grana. To je jedan od razloga zasto resavanje ovog problema trosi puno vremena.

2.2 Bojenje grafa

Kada kazemo bojenje grafa, mislimo na dodeljivanje boje svakom cvoru, tako da nikoja dva susedna cvora nemaju istu boju. Ovo je NP-kompletan problem koji se izrodio zeljom da se oboje drzave na mapi, tako da nikoje dve nemaju istu boju.

Najmanji broj boja potrebnih da se oboji graf naziva se hromatski broj.

Ovo je bitno iz razloga sto klika ce imati isti broj boja I cvorova koji joj pripadaju, tj. nijedan cvor nece imati istu boju kao neki drugi cvor iz klike. Iz tog razlog lako se primeti klika kada svi susedi od nekog cvora imaju razlicite boje. To je jedna od osnova za implementiranje nekih od algoritama za detekciju klike.

Graf sa slike ima kliku (2, 3, 4, 5, 6) I kao sto se moze primetiti, svaki od njih je obojen drugom bojom.

2.3 Algoritmi zasnovani na detekciji klike

2.3.1 Gruba sila

Sa $\omega(G)$ cemo oznacavati maksimum klike grafa G , sa $N_G(v)$ skup suseda cvora v u grafu G . Problem detekcije klike moze se resiti bektrekingom (backtracking), tako sto se zada relativno jednostavna rekurzivna formula:

$$\omega(G) = \max\{1 + \omega(N_G(v)), \omega(G \setminus v)\}$$

Bira se maksimum dva broja, jedan je maksimum klike suseda od v uvecano za jedan (sam cvor v), dok je drugi maksimum klike grafa G , ako iz njega obrisemo cvor v .

Ulaz: graf, trenutna klika, maksimalna klika

Izlaz: maksimalna klika

dok je G neprazan

ponavljaj

izaberi cvor iz grafa

dodaj ga u trenutnu kliku

rekurzivno pozovi funkciju za susede od v

ako je kardinalnost trenutne klike veca od kardinalnosti maksimalne, maksimalnoj se dodeljuje trenutna

izbaci v iz G

2.3.2 Bron-Kerbosch

Algoritam sličan gruboj sili, sa par primetnih poboljšanja. Jedno od tih poboljšanja je stočuvati informaciju o tome koji je čvor 'obidjen', pa se ne gubi informacija I ne troši toliko vremena. Drugo, pronalazi sve maksimalne klike, a ne samo jednu.

Modifikacija bira pivot iz unije $P \cup X \cup I$ bira takve elemente klike, tako da ne budu susedi od pivota.

Ulaz: čvorovi u kliki, trenutni čvorovi, korišćeni čvorovi

Izlaz: maksimalne klike

ako je su I trenutni I korišćeni čvorovi prazni

nasli smo jednu maksimalnu kliku

inace

krećemo se kroz trenutne čvorove

u rekurzivnom pozivu dodajemo trenutni čvor u trenutnu kliku, a nad trenutnim I korišćenim čvorovima vršimo presek sa susedima trenutnog čvora

dodajemo ga u trenutni čvor

dodajemo ga u korišćene čvorove

2.3.3 Branch-and-Bound pristup

U ovom algoritmu ćemo koristiti grananje sa ograničenjem (branch and bound) u kombinaciji sa minimalnim bojenjem grafa (minimalan broj boja) I naravno modularnim proizvodom. Pri bojenju grafa, umesto boja, čvorovima ćemo dodeljivati cele brojeve. Znamo da važi $\omega \leq k$, gde je ω maksimum klike, a k najmanji broj boja kojim se može obojiti graf.

Slično kao I za kliku, traženje minimalnog broja boja za bojenje grafa je NP-težak problem, međutim korišćenjem pohlepkih tehnika ćemo napraviti pohlepno bojenje u polinomijalnom vremenu.

maxClique :: (Graph G) → Set

begin

global Cmax ← ∅

expand(G, ∅, V(G))

return Cmax

expand :: (Graph G, Set C, Set P)

begin

colourClasses ← colour(G, P)

while colourClasses ≠ ∅ do

colourClass ← select(colourClasses)

for $v \in$ colourClass do

if $|C| + |\text{colourClasses}| \leq |C_{\max}|$ then return

$P_1 \leftarrow P \cap N(G, v)$

$C \leftarrow C \cup \{v\}$

if $|C| > |C_{\max}|$ then Cmax ← C

```

    if  $P_I \neq \emptyset$  then expand( $G, C, P_I$ )
     $C \leftarrow C \setminus \{v\}$ 
    colourClasses  $\leftarrow$  remove(colourClasses, colourClass)

```

Dakle, algoritam kreće tako što imamo globalnu C_{max} , koja nam govori o najboljoj kliku koju smo do sad našli, na kraju izvršavanja će se u njoj nalaziti maksimal klik.

Prvo obojimo graf G i to upisemo u listu listi colourClass, zatim odaberemo neku od listi iz te liste (odaberemo boju), a onda se krecemo kroz elemente te liste (kroz elemente iste boje). Ako je zbir kardinalnosti klike koju trenutno gradimo i ukupnog broja boja koje koristimo manji ili jednak od kardinalnosti do sad najbolje klike (C_{max}), onda nema smisla ici dalje tim putem, jer ćemo u najboljem slučaju dobiti kliku iste velicine, a možda i manju. Cvorove koje smo koristili redukujemo tako što izvršimo presek sa susedima od trenutnog cvora, a u kliku koju trenutno gradimo ubacujemo taj cvor.

Ako je ostalo još neobrađenih susednih elemenata, rekurzivno pozivamo za kliku koju gradimo i za te susedne elemente.

Nakon toga izbacujemo trenutni cvor iz klike, kako bismo videli da li je bolje bez tog cvora (ako je sa tim cvorom optimalno, to će se i pokazati u C_{max}).

Nakon što smo ispitali za sve elemente koji su obojeni jednom bojom, više nema smisla za njih dalje ispitivati bilo šta, pa tu 'klasu boja' možemo i da eliminisemo.

colour :: (Graph G , Set P) \rightarrow List of Set

begin

```

    colourClasses  $\leftarrow \emptyset$ 
    uncoloured  $\leftarrow$  copy( $P$ )
    while uncoloured  $\neq \emptyset$  do
        current  $\leftarrow \emptyset$ 
        for  $v \in$  uncoloured do
            if  $current \cap N(G, v) = \emptyset$  then  $current \leftarrow current \cup \{v\}$ 
        uncoloured  $\leftarrow$  uncoloured  $\setminus$  current
        colourClasses  $\leftarrow$  append(colourClasses, current)
    return colourClasses

```

Inicijalno klasa boja je prazan skup i niko nije obojen, tj. svi su neobojeni. Krecemo se kroz niz neobojenih cvorova i biramo neki cvor i ubacujemo ga u niz current. U taj niz ćemo u narednim iteracijama (u unutrašnjoj for petlji) ubaciti još cvorova koji međusobno nisu susedni jedan drugom. Sada imamo niz nesusednih elemenata i to znači da njima može da se dodeli boja, pa više nema razloga da oni budu u nizu neobojenih. Dodeljujemo im boju. Tako radimo dokle god ima cvorova kojima nije dodeljena nijedna boja.

2.3.4 Genetski algoritam

Ovde ćemo pokazati da se do rešenja može doći i korišćenjem genetskog algoritma sa određenom heuristikom.

Opšti genetski algoritam se sastoji iz par koraka. Prvo se inicijalizuje početna populacija, zatim se biraju jedinke koje će učestvovati u reprodukciji (npr. Ruletskom selekcijom), nakon toga se biraju slučajni elementi iz skupa za reprodukciju, ta dva elementa se mesaju (crossover) i dobijaju se njihova deca, koja eventualno mogu da mutiraju. Ovo se ponavlja dokle god nije ispunjen kriterijum zaustavljanja.

U našem slučaju ćemo sem ovih osnovnih koraka imati još jedan koji će ubrzati konvergenciju najboljeg rešenja. Taj korak je lokalna optimizacija. Ona se sastoji iz dva dela. Prvi deo je ekstraktovanje klika iz grafa, tj. Izbacivanje elemenata iz grafa, kako bi on postao klika. Drugi korak je ubacivanje elemenata u kliku, ukoliko će graf ostati klika. Hromosome ćemo zapisivati binarno u smislu $h_i = 1$, ako i pripada grafu koji taj hromozom predstavlja, 0 inače. S obzirom da tražimo najveću kliku (sa najviše cvorova) ima smisla da fitnes funkcija bude veličina klika, tj. broj jedinica u hromozomu.

3 Upoređivanje sa drugim rešenjima

Hardver na kome je izvršeno testiranje, Intel(R) Core(TM) i3-3217U CPU @ 1.80GHz, 3.7GB RAM na operativnom sistemu Ubuntu.

Iz datih tabela se može primetiti da je Bron-Kerbosch mnogo sporiji od Branch and Bound-a. Testiranje je vršeno na grafovima veličine 5 i 6 (to postaju grafovi veličine 25 i 36).

Input, n = 6	BK	BB	Genetski
input_15	2s 286136us	0s 3479us	4s 422758us
Input_16	3s 285679us	0s 1343us	5s 85329us
Input_17	2s 292366us	0s 1278us	3s 573739us
input_18	2s 287426us	0s 1273us	4s 377992us
input_19	2s 290111us	0s 1275us	4s 18322us
input_20	3s 297877us	0s 1294us	4s 23117us
input_21	2s 289097us	0s 1277us	3s 776203us
input_22	2s 305941us	0s 1271us	4s 76771us
input_23	3s 297879us	0s 1302us	4s 612997us
input_24	2s 275423us	0s 1270us	3s 265538us

Input, n = 5	BK	BB	Genetski
input_15	0s 80093us	0s 4709us	3s 464811us
input_16	1s 86400us	0s 4934us	3s 71020us
input_17	0s 97194us	0s 4495us	2s 707880us
input_18	0s 77409us	0s 4605us	3s 338959us
input_19	0s 83481us	0s 5015us	2s 96397us
input_20	0s 70221us	0s 4543us	2s 18459us
input_21	0s 80291us	0s 4619us	2s 561840us
input_22	0s 77245us	0s 4799us	3s 161332us
input_23	0s 75727us	0s 5517us	2s 212015us

input_24	0s 112465us	0s 9125us	3s 105233us
----------	-------------	-----------	-------------

4 Zaključak

U ovom radu bila su razmatrana tri pristupa problemu pronalazenja preseknog podgrafa, Bron-Kerbosch algoritam, koji je sporiji i jednostavniji, Branch and Bound, koji je osetno brzi, ali i malo komplikovaniji za razumevanje i implementaciju i pristup sa koriscenjem genetskog algoritma, koji je najsporiji. Postoji jos nacina da se resi problem pronalazenja preseknog podgrafa i sigurno ima boljih i od Branch and Bound pristupa, ali on se pokazao kao dobro resenje i pored toga sto su grafovi koji se ispituju u ovom problemu imaju veoma gusto rasporedjene grane.

5 Literatura

- [1] Maximum Common Subgraph Isomorphism Algorithms Edmund Duesbury¹, John D. Holliday¹, Peter Willett² ¹UCB Pharma, Slough, United Kingdom ² Information School, University of Sheffield, Sheffield, United Kingdom
- [2] Solution of Maximum Clique Problem by Using Branch and Bound Method Mochamad Suyudi¹, Ismail Bin Mohd², Mustafa Mamat^{3, 6}, Sudrajat Sopiyan⁴ and Asep K. Supriatna⁵ ^{1,4,5} Department of Mathematics, University of Padjadjaran, Indonesia. ^{2,3} Research Fellow, Department of Mathematics Universiti Malaysia Terengganu, Malaysia ⁶ Faculty of Informatics and Computing Universiti Sultan Zainal Abidin, Terengganu, Malaysia
- [3] Reducing the Branching in a Branch and Bound Algorithm for the Maximum Clique Problem Ciaran McCreesh and Patrick Prosser University of Glasgow, Glasgow, Scotland
- [4] Finding Maximum Clique with a Genetic Algorithm, Bo Huang, The Pennsylvania State University, The Graduate School: Capital College, 2002